

ρους, καὶ ἡ τοῦ Κωνσταντίνου πόλις ὠμοιάζεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Φωτίου καὶ Βάρδα τὴν ἐπὶ Μεδίκων μουσόφιλον πόλιν Φλωρεντίαν.

Ἄλλ' ἐν μέσῳ τῶν καλῶν τούτων ἀγώνων, αἴφνης ἐνέσκηψε προμερὰ ἡ κατὰ τοῦ Πατριάρχου Ἰγνατίου θύελλα, καθ' ἣν ὁ Πλάτων τοῦ 9ου αἰῶνος ἐπέπρωτο ὅπως παραστήσῃ σπουδαιότατον πρόσωπον εἰς τὴν πεισματώδη πάλην, ἥτις ἔκτοτε διεχώρισε τὰς δύο μεγάλας ἐκκλησίας τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Αὐτοκράτορος Θεοφίλου (842 μ. Χ.) μέχρι τοῦ (859), ἐποχῆς, ἀφ' ἧς ἄρχονται τὰ συμβάντα, ἕτινα ἐξεθέμεθα, δύο ὑπῆρχον ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ κόμματα τὸ τῆς βασιλείσσης καὶ τὸ τοῦ Βάρδα. Καὶ ἡ μὲν Θεοδώρα, γυνὴ εὐσεβῆς καὶ ἐνέρgetος, ἥτις καὶ μόνη συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνασῆλωσιν τῶν εἰκόνων, ἦτο γυνὴ φιλόδοξος ὡς πᾶσαι αἱ ἡγεμονίδες, δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐπετρέπετό ποτε εἰς ἕτερον, ἔστω καὶ ἀδελφόν, ὅπως ἐπιβállῃ αὐτῇ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις ἰσῆς αὐτῇ ἐξουσίας. Ὁ δὲ Βάρδας ἀνὴρ ἐπιτηδειότατος καὶ εὐφυέστατος, φίλαρχος δὲ καὶ φιλόδοξος εἰς ἄκρον, ἤθελε μόνος νὰ ἄρῃ οὐδένα ἀνεχόμενος ἑλεγχον τῶν ἑαυτοῦ πράξεων μηδὲ παρ' αὐτῆς τῆς βασιλείσσης.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπέραντον σκάφος ἐπιδαλιουχεῖτο ὑπὸ τοῦ ἀτυχοῦς Ἰγνατίου, υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαήλ τοῦ Κουροπαλάτη, τοῦ ἐπιλεγομένου Ῥαγκαβῆ, καὶ Προκοπίας τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου, πρὸ ἐνδεκαετίας πατριαρχεύσας τῇ βουλήσῃ τῆς Θεοδώρας, εἰς τὸ κόμμα τῆς ὑποίας ἀνῆκεν ὁλοτελῶς. Ὁ ἀτυχῶν γονέων ἀτυχῆς οὗτος γόνος ἦν ἐνέρgetος καὶ αὐστηρῶν ἡθῶν, ἀλλὰ λίαν ἀπότομος καὶ τραχὺς ἐκ τε τοῦ προβεβηκότος τῆς ἡλικίας καθὼς καὶ ἐκ τῶν δεινοπαθημάτων ἧπερ ὑπέστη, ἐφ' ᾧ ἐπέσυρε τὴν δυσμένειαν πολλῶν τε ἄλλων ἰδίᾳ δὲ τοῦ Συρακουσίου Γρηγορίου ὄνπερ καὶ ἡμερισμένον ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου ἀπέβαλε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς Πατριάρχην χειροτονίας αὐτοῦ. Λίαν δὲ βαρέως ἔφερε καὶ κατὰ τοῦ Βάρδα καθ' οὗ οὐ μόνον σφοδρὰς ἀντιπαθείας ἐξέφραζεν, ἀλλὰ καὶ παρουσιασθέντος τοῦ Βάρδα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφα-